pokud tu nejsou, nahraditi jest jejich cenu. (§§ 877., 1447. a 329. ob. obč. z.; 7. září 1905, č. 11026, N. Z. 343.)

26. § 878. Smlouva, jíž rozvedené ženě přislíbeny byly od otce jejího nemanželského dítěte pravidelné příspěvky na výživu tohoto a pak ještě »odbytné«, jest platna. (4. ledna 1905, č. 17635, Z. Bl. 389. — R. Z. A. 75.) — Smlouva o placení za volební agitaci není neplatná. (1. srpna 1905, č. 12000, R. Z. A. 77.)

27. § 883. Slib rodičů, vyplatiti synovi neb dceři ještě za svého živobytí určitý dědický podíl, vyžaduje ku platnosti zřízení notářského spisu. (§§ 535., 536., 713., 717., 718., 762., 943. a 951. obč. z. §. 1. lit. *d* zákona ze dne 25. července 1871, č. 96 ř. z.; 29. března 1905, č. 4567, P. 700.)

28. § 896. Směnečný spoludlužník celý dluh zaplativší má nárok na poměrnou náhradu oproti soudruhům a nesmí nárok ten býti zaměňován s nárokem na náhradu škody dle §. 1293. a násl. obč. z. (11. května 1905, č. 6976, P. 595.)

B. Z práva směnečního, obchodního, konkursního a společenstevního.

7. Čl. 21. a 22. **obch. zák.** Skladiště, jehož správce není oprávněn prodávati, nelze pokládati za odštěpný závod. (13. prosince 1905, č. 19290, Z. Bl. 153. — R. Z. H. 29.)

8. §§ 47. a 49. Obchodní cestující může i po uzavření obchodu splátky neb prodloužení platební lhůty povoliti i když není u principála ve stálé službě. (1. února 1905, č. 806, J. Bl. 237.—Z. Bl. 281. — R. Z. H. 23. — 13. července 1905, č. 10218, G. H. 29. — R. Z. H. 29.)

9. Čl. 278. V uznání nepravého podpisu na směnce se strany příjemce spatřovati nelze uznání dluhu, ale příjemce státi se může takto práv ze škody tím způsobené. (10. prosince 1904, č. 16767, J. Bl. 418. — R. Z. H. 21.)

10. Čl. 310. Příslušným pro prodej jest okresní soud obchodní a kde ho není, okresní soud. (19. srpna 1905, č. 11944, Z. Bl. 74. — R. Z. C. 57.)

11. Čl. 324. a 342. Jestliže při dodání zboží na místo od sídla prodavatelova obchodu a od bydliště kupitelova rozdílné stran placení nebylo ničeho ujednáno, zaplatiti jest kupní cenu před odesláním zboží. (2. května 1905, č. 7071, J. Bl. 585.)

12. Čl. 338. Dodá-li se při smlouvách dodávacích větší množství zboží, než bylo umluveno, jest v případě nedohodnutí obou stran za přebytek platiti cenu běžnou v době dodání. (Čl. 353 obch. z.; 17. května 1905, č. 5493, P. 479.)

13. Čl. 345. Odevzdáním věci špeditérovi neb povozníkovi nabývá kupitel vlastnictví. (12. dubna 1905, č. 5713, G. H. 424. — R. Z. H. 26.)

14. Čl. 346. Na odebrání zboží nelze kupitele žalovati. (4. dubna 1905, č. 5275, J. Bl. 381. — R. Z. H. 31.)

15. Čl. 355. a 356. O právech stran při nedodržení smlouvy stran sukcesivního dodávání objednaného zboží. (Čl. 326., 354. a 359. obch. z.; §§ 904., 1411., 1414. obč. z. — srovnej rozhodnutí ze dne 1. prosince 1904, čís. 16633, J. Bl. 526.) — Žalobce může během sporu místo plnění smlouvy žádati náhradu škody, jestliže prodlením odpůrcovým plnění mezi tím stalo se bezcenným. (23. května 1905 č. 8177, Z. Bl. 652. — R. Z. H. 27.)

16. Čl. 357. Žalobu o náhradu škody nelze již z toho důvodu zamítnouti, že žalobce svou škodu neúčtuje ani abstraktně, ani ji dle skutečných poměrů nevypočítává. (1. července 1904, č. 8709, J. Bl. 310. — R. Z. H. 22. — G. Z. 208.) — Umluvení dodávky »nejdéle do měsíce *x*« jest obchodem fixním. (21. července 1905, č. 8873, J. Bl. 502.)

17. § 61. **žel. dopr. ř.** O významu zrušení některé položky tarifu na směr nákladním listem stanovený viz rozhodnutí ze dne 28. prosince 1904, č. 12252, J. Bl. 177.) — O prodloužení lhůt dodacích za příčinou železniční stávky (§§ 4. a 7. žel. ř. ze dne 16. listopadu 1851, č. 1 ř. z. z r. 1852; §§ 2., 4., 18. nař. min. obch. ze dne 1. listopadu 1890, č. 47510; §§ 63. a 86. pr. ř. žel. ze dne 10. prosince 1892, č. 207 ř. z. a mezin. sml. ze dne 14. října 1890, č. 186 ř. z.) viz rozhodnutí ze dne 28. dubna 1905, čís. 6328, J. Bl. 537.)

18. § 12. odst. 2. **konk. ř.** Zástavní právo nabyté exekucí zjišťovací nezaniká vyhlášením konkursu a po právomoci exek. titulu uplatniti se může provedením exekuce ukojovací a to nejprvé povolením zájmu. (§§ 374., 377. ex. ř.; 21. března 1905, č. 4549, P. R. 155.)

19. § 29. Splátky osobní daně z příjmu, dospívající dle §. 226. zákona ze dne 25. října 1896, č. 220 ř. z. teprvé v době po zahájení konkursu jsou útratami podstaty ve smyslu §. 29. čís. 1 lit. *c* k. ř., předpokládajíc, že nejde o osobní daň z příjmu následkem zamlčení daně nebo z jiného důvodu opozděně předepsanou, a že dospěvší obnos daně byl úřadem berním ještě za konk. řízení konkursnímu soudu nebo správci podstaty oznámen. (11. října 1905, č. 11437 rep. č. 187, P. 838. — J. Bl. 622. — R. Z. F. 47.) — Daně a jiné veřejné dávky během řízení konkursního dospělé jsou útratami podstaty bez ohledu, zda-li spojeny byly s udržováním nebo se správou podstaty. (§§ 67. a 68. zákona ze dne 25. října 1896, č. 220 ř. z.; 19. dubna 1905, č. 6052, N. Z. 199. — R. Z. F. 47.)

C. Z řízení sporného a exekučního.

16. § 41. Strany nejsou povinny, dáti se zastupovati notářem a sluší tudíž v místech, kde není druhého advokáta, přisouditi též